

परचेह च यच्छेयः पुत्र तत् कर्म आचर ॥
यथा आवां प्रयास्यद्य यथा कौर्त्तिर्भवेत्तव ।
यथा नापयशोयोगस्तथा कुत महामते ॥
एतदर्थं श्रियं दीप्तं काङ्क्षन्ति पुत्रवोत्तमाः ।
येनैति हि यद्देहमाकां निवसन्ति सुनिर्वृताः ।
वृद्धो ज्ञातिगुणा विप्रः कौर्त्तिश्च यशसा सह ॥

तस्माद्यथा ते निवसन्ति पुत्र-
राज्यास्तस्येह कुलोत्तमाद्याः ।
तथा यतस्वामलसत्त्वचेष्टया
यथा यशस्वी भवितासि लोके ॥
भूम्यां सदा ब्राह्मणभूवितायां
चेत्तान्वितायां दृढवापितायाम् ।
शुश्रूषणासक्तसत्तुङ्गवर्था
ऋद्धिं प्रयान्तीह नराधिपेन्द्राः ॥
तस्माद्विजयायाः श्रुतिश्राव्ययुक्ता
नराधिपान्ते प्रतिवाजयन्ते ।
द्विष्येयं ननु क्रतुभिर्द्विजेन्द्रा
यज्ञाभिधूमो न वृषस्य शान्तिः ॥

तपोऽध्ययनसम्पन्ना याजनाध्यापने रताः ।
सन्तु विप्रा बले पूज्यास्ततोऽनुज्ञामवाप्य हि ॥
स्वाध्याययज्ञनिरता दातारः शस्त्रजीविनः ।
ऋत्विजाः सन्तु दैत्येन्द्र प्रजापालनधर्मिणः ॥
यज्ञाध्ययनसम्पन्ना दातारः कृषिकारिणः ।
पाशुपाल्यं प्रकुर्वन्तु वैश्या विपिनजीविनः ॥
ब्राह्मणचक्षियविप्रा सदा शुश्रूषणे रताः ।
शूद्राः सन्तु सुरश्रेष्ठ तवाज्ञाकारिणः सदा ॥
यदा वर्णाः स्वधर्मेस्था भवन्ति दितिजिह्वरः ।
धर्मेष्टुष्टिस्तदा स्याद्वै धर्मेष्टुष्टौ वृषोदयः ॥
तस्माद्गर्णा सधर्मेस्थास्त्वया कार्याः सदा बले ॥
तद्वृष्टौ भवतो वृष्टिस्तद्वानौ हानिरुच्यते ॥

इत्थं वचः श्राव्य महासुरेन्द्रो
बलिं महात्मा च बभूव तूष्णीम् ।
ततो यदाज्ञापयसे करिष्ये
इत्थं बलिः प्राह वचो महर्षे ॥”

इति वामने ७१ अध्यायः ॥ * ॥

अपि च ।

“एवं दत्त्वा ततो राज्यं ऋद्धिं चाग्राय धर्मेवित् ।
उवाच मधुरं वाक्यं पुत्रं पुत्रवतां वरः ॥
राज्यस्थेनापि ते पुत्र कर्त्तव्यं श्रेष्ठ तन्मम ।
यदीच्छेत् परमं धर्मं पित्र्यां तारयं तथा ॥
दातव्योऽर्चनं कर्त्तव्या हन्तया परदारिकाः ।
बालवाताश्च हन्तया हन्तया स्त्रीविघातकाः ॥
मा लोभं परद्रव्येषु अन्वायोपार्जितेषु च ।
न चिरं तिष्ठते जापि सर्वं मान्याः कदाचन ॥
रक्षणीयश्च ते देशः कुलन्यायवशार्जितः ।
निर्वोदशुक्तेन स्यातयममात्रवचनं कुत ॥
अमात्रो यद्वचो ब्रूयात् पुत्र कार्यविमर्शेनम् ।
अवग्रमेव कर्त्तव्यं शरीरपरिरक्षणम् ॥
प्रजा येन प्रमोदन्ति येन तुल्यन्ति ब्राह्मणाः ।
एवं ते पुत्र कर्त्तव्यं मम प्रियहितेविणा ॥
सप्त असनं वर्ज्यत दोषो राजसु तन्महत् ।
येषु राजा विनश्यत सम्यक्त्रोऽपि महादुतिः ॥

वज्रयेत् सुरापानं ऋगया वर्जयेत् सदा ।
वाक्यं कृत्स्नं न वक्तव्यं दृष्टा यावत् कदाचन ॥
राजगुह्यं न वक्तव्यं दूतमेवं विवर्जयेत् ।
वर्जयेदतिपात्रं च सद्भिश्च समागमम् ॥
अर्थदूषणकक्षेव न कर्त्तव्यं कदाचन ।
अमात्रं नाप्रियं ब्रूयाद्यदीच्छेद्वाजकर्मणि ॥
नाहं निवारणीयस्ते गमनाय पथे स्थितः ।
एतन्मे क्रियतां शीघ्रं यदीच्छसि मम प्रियम् ॥
ततः पितृव्यं च श्रुत्वा राजपुत्रो यशस्विनः ।
उभौ तु पादौ संश्लक्ष्य कारुण्यं प्रत्युवाच तम् ॥”
इत्यादि श्रीवराहपुराणे भगवच्छास्त्रे शौकरवे
तीर्थमाहात्म्ये आदित्यवरप्रदानचमनमुको-
पाख्यानं नामाध्यायः ॥ * ॥
अन्यच्च ।

मनुस्वाच ।

“राज्ञोऽभिषिक्तमाचस्य किं नृत्ततमं भवेत् ।
एतत् सर्वं सभाचक्षुः सन्त्येति यतो भवान् ॥
मत्स्य उवाच ।

अभिषेकार्क्षिरसा राज्ञा राजीवलोचन ।
सहायावरणं कार्यं तत्र राज्यं प्रतिष्ठितम् ॥
यदस्याख्यतरं कर्म तदप्येकेन दुष्करम् ।
पुरुषेणासहायेन किमु राज्यं महत् पदम् ॥
तस्मात् सहायान् वरयेत् कुलीनान् वृषतिः

खयम् ।

शूरान् कुलीनान् जातीयान् बलयुक्तान् श्रिया-
न्वितान् ॥

रूपसत्त्वगुणोपेतान् सम्मतान् चमया युवान् ।
क्षेत्रक्षमान् महोत्साहान् धर्मेज्ञानं प्रियं-
वदान् ॥

हितोपदेशकालज्ञानं स्वामिभक्तान् यशो-
रचिनः ।

एवंविधान् सहायांश्च शुभकर्मसु योजयेत् ॥
गुणहीनानपि सदा विज्ञाय वृषतिः खयम् ॥

कर्मस्त्वेव नियुज्येत यथायोग्येभ्य भारत । ।
कुलीनः शीलसम्पन्नो धनुर्वेदविशारदः ।

हस्तिशिखान्धशिक्षासु कुशलः अक्षयभाषणः ॥
निमित्ते शकुनज्ञाने वेत्ता चैव चिकित्सिते ।

स्तत्रः कर्मणा शूरस्तथा क्षेत्रसहो ऋतुः ॥
बृहत्तत्त्वविधानज्ञः फलगुसारविशेषवित् ।

राज्ञा सेनापतिः कार्यो ब्राह्मणः क्षत्रियो
यथा ॥

प्राशुः सुरूपो दक्षश्च प्रियवादी न चोदतः ।
चित्तग्राहश्च सर्वेषां प्रतीहारो विधीयते ॥

यथोक्तवादी दूतः स्याद्देशभाषाविशारदः ।
शक्तः क्षेत्रसहो वाम्नी देशकालविभावितः ॥

विज्ञातदेशकालश्च दूतः स्यात् स महोचितः ।
वक्ता नयस्य यः काले स दूतो भूपतेर्भवेत् ॥

प्राशवो आयताः शूराः दृढभक्ता गिराकुलाः ।
राज्ञा तु रक्षिणः कार्योऽसौ क्षेत्रसह

हितः ॥

अनाहार्योऽशुश्रूषश्च दृढभक्तिश्च पार्थिवे ।
सामूलगदारी भवति नारी वायव्य तदगुणा ॥

वाङ्मुख्यविधितत्त्वज्ञो देशभाषाविशारदः ।
सन्धिविग्रहिकः कार्यो राज्ञा नयविशारदः ॥
आयथ्यज्ञो लोकज्ञो देशोत्पत्तिविशारदः ।
क्षताक्षतज्ञो भृत्यानां ज्ञेयः स्यादेव रक्षिता ॥
सुरूपस्तम्भः प्राशुर्दृढभक्तिः कुलोचितः ।
शूरः क्षेत्रसहश्चैव खड्गधारी प्रकीर्तितः ॥
शूरश्च बलयुक्तश्च गजान्धरयकोविदः ।
धनुर्धारी भवेद्वाज्ञः सर्वक्षेत्रसहः शुचिः ॥
निमित्तशकुनज्ञानं हयशिक्षाविशारदः ।
हयशुर्वेदतत्त्वज्ञो भूवि भागविशेषवित् ॥
स्वामिभक्तो महोत्साहः सर्वेषां प्रियंवदः ।
बलानलज्ञो रयिकः स्थिरदृष्टिः प्रियंवदः ॥
शूरश्च क्षतविदश्च सारथिः परिकीर्तितः ।
अनाहार्यः शुचिर्देवक्षिकित्सितविदांवरः ॥
सूदृशास्त्रविशेषज्ञः सूदार्ध्यश्च प्रशस्यते ।
सूदृशास्त्रविधानज्ञाः परामेधाः कुलोद्भवाः ।
सर्वे महानसे धार्या लुपकेशनखा जनाः ॥
समः शत्रौ च मित्रे च धर्मेक्षास्त्रविशारदः ।
विप्रसुखः कुलीनश्च धर्माधिकरको भवेत् ॥
कार्यास्तथाविधास्तत्र द्विजमुखाः सभासदः ।
सर्वदेशास्त्रराभिज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः ॥
लेखकः कथितो राज्ञः सर्वधिकरकोऽपि ।
श्रीवर्षितान् सुसम्पूर्णान् समश्रेणिगतान्
समान् ।

अचरान् वै लिखितुं यस्तु लेखकः स वरः स्मृतः ॥
उपायवाक्यकुशलः सर्वशास्त्रविशारदः ।
बह्वर्धवक्ता चाख्येन लेखकः स्यादभ्युत्तमः ॥
वाक्त्राभिप्रायतत्त्वज्ञो देशकालविभागवित् ।
अनाहार्यो वृषे भक्तो लेखकः स्यादभ्युत्तमः ॥
पुरुषान्तरतत्त्वज्ञाः प्राश्रवचाप्यलोलुपाः ।
धर्माधिकरको कार्यो जनाङ्गानकरा नराः ।
एवंविधास्तथा कार्या राज्ञा दीवारिका जनाः ।
लोहवस्त्राजिनादीनां रत्नानां च विधानवित् ॥
विज्ञाता फलगुसाराणामनाहार्यः शुचिः सदा ।
विपुलचाप्रमत्तश्च घनार्थश्च प्रकीर्तितः ॥
आयदारेषु सर्वेषु घनान्यस्यसमा नराः ।
वयदारेषु च तथा कर्त्तव्या एथिवीक्षिता ॥
परम्परागतो यः स्यादष्टाङ्गो तु चिकित्सिते ।
अनाहार्यः स वैद्यः स्याद्ब्रह्मात्मा च कुलोद्भवः ॥
प्राणाचार्यः स विज्ञेयो वचनं तस्य भूतसुतः ।
राजन् राज्ञा सदा कार्यं यथाकार्यं पृथग्-
जनेः ॥

हस्तिशिक्षाविधानज्ञो वनजातिविशारदः ।
क्षेत्रक्षमस्तथा राज्ञो गजाध्यक्षः प्रशस्यते ॥
एतेरेव गुणैर्बुद्धः स्वासनश्च विशेषतः ।
गजारोही नरेन्द्रस्य सर्वकर्मणि शस्यते ॥
हयशिक्षाविधानश्चक्षुचिकित्सितपारगः ।
अन्वाध्यक्षो महीभर्तुः स्वासनश्च प्रशस्यते ॥
अनाहार्यश्च शूरश्च तथा प्राज्ञः कुलोद्भवः ।
दुर्गाध्यक्षः स्मृतो राज्ञ उद्दयुक्तः सर्वकर्मसु ॥
वास्तुविद्याविधानज्ञो लघुहस्तो जितश्रमः ।
दीर्घदर्शी च शूरश्च क्षपतिः परिकीर्तितः ॥